

er, at man har nedsat en forfatningskommission, at man har bemærkninger til forfatningen frem til april, at der leveres et referendum på baggrund af den nye forfatning, og at der derefter kommer et valg.

Derfor er det egentlig uendeligt uinteressant, at hr. Søren Søndergaard kan stå med citater fra en helt anden situation. Hvis det nu var sådan, at jeg overhovedet ikke opdagede, verden ændrede sig, så kunne man more sig med det. Men det væsentlige er jo i politik, at man skal være opmærksom på, om verden ændrer sig. Og det vil sige, at man også i udenrigspolitik skal være fuldstændig klar til at sige, jamen her er der sket en bevægelse, og så skal man selvfølgelig også handle anderledes. De, som handler ens i en hvilken som helst situation, vil i mange tilfælde handle forkert, fordi situationen forandrer sig.

Derfor synes jeg, det kan være meget morsomt, men det er ikke særlig relevant, for Europarådet havde én holdning på det tidspunkt, hvor jeg kørte de synspunkter frem, som hr. Søren Søndergaard har citeret. Europarådet er kommet med en anden holdning, den fremgår af stk. 25, som jeg har refereret flere gange; Rusland er kommet med en anden holdning. Og så behøver vi ikke splittes mere, for derudover er vi jo alle sammen enige om ligesom Europarådet, at det går frustrerende langsomt, og at det skal gå bedre. Det behøver vi jo ikke sidde og antyde at vi mener forskelligt om.

Kl. 13.20

At menneskerettighederne skal respekteres, at tjetjernerne skal respekteres, er jo målet. Her er der så tale om forskellige metoder. Europarådet anbefalede én metode i fjor, den anbefalede jeg her i salen. Europarådet har nu en anden metode, den anbefaler jeg også her i salen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så tillader formanden ét spørgsmål mere ud over de tre, fordi udenrigsministeren har taget ordet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

En af de vigtigste ting i politik er at høre efter. Grunden til, at jeg overhovedet bragte spørgsmålet om enegang og ministerens udtalelse om lige præcis det spørgsmål om, hvorvidt Danmark skulle gå enegang eller ej, ind i det, var, at det blev brugt som et argument af fru Gitte Seeberg, at det var utrolig vigtigt, at Danmark

ikke gik enegang. Så brugte jeg så bare det argument, at tidligere havde udenrigsministeren altså præcis fremført, at det godt kunne være, at Danmark skulle gå enegang. Det synes jeg er utrolig relevant.

Jeg kan stadig væk ikke forstå, hvorfor man, hvis der er sket alle de nye ting, så ikke har skrevet det ind i den resolution. Hvis der er hele den positive udvikling, som man refererer her, hvorfor står det så ikke i den resolution?

Det grundlæggende spørgsmål, jeg vil stille til udenrigsministeren, er: Kan udenrigsministeren bekræfte, at Europarådet aldrig nogen sinde har rejst spørgsmålet om at indbringe en sag mod Rusland for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og at det derfor ikke på nogen måde kan påstås, at Europarådet i den sag har skiftet holdning, for det er aldrig nogen sinde blevet besluttet?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ønsker udenrigsministeren ordet? Fru Margrete Auken for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Altså der, hvor Europarådet i hvert fald åbenlyst har skiftet mening, er med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man skulle udelukke russerne dengang. Da stemte jeg imod, at man gjorde det, fordi vi syntes, det var et forkert skridt. Jeg tror, at hr. Per Stig Møller var taget hjem, men jeg ved, at han sørgede for, at hans afløser stemte for, at man gjorde det. Det blev også vedtaget med et lille flertal, og så blev det senere hen lavet om, og dér er ændringen.

Det, som ryster mig meget, og det er så både til udenrigsministeren og til den konservative ordfører, er, at man alligevel får det til at fremstå, som om det ikke går forfærdeligt i Tjetjenien. Det går forfærdeligt, hvis bare nogle af de beretninger, vi får derfra, er rigtige. De er så små, de skridt der, så vi er helt henne i nærheden af »Mis med de blå øjne«s nøjsomhed. Det er småt. Der er nok også fremskridt, men der er også store tilbageskridt.

Så jeg synes egentlig godt, at vi stadig væk kan holde os til det, som hr. Per Stig Møller sagde – og det var i et radiointerview, og det er det, vi har citeret – om at gå enegang. Jeg synes altså i og for sig ikke, at det er tarveligt at tage folk på ordet og gå ud fra, at de er seriøse, når de siger deres ting.